

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 18/18	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu	
	D. P. (1)	1. W okresie od dnia 01.03.2015 roku do dnia 23.03.2015 roku oraz w dniu 30.03.2015 roku oskarżony D. P. (1) kierował samochodem marki M. o nr rej. (...) w ruchu lądowym, czym nie zastosował się do orzeczonego przez Sąd Rejonowy w Legionowie sygn. akt II K 1458/12 zakazu	

		<p>prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym tj. o czyn z art. 244k.k.</p> <p>W okresie od 23.03.2015 roku do 30.03.2015 roku oskarżony D. P. (1) przebywał na oddziale odwykowym Szpitala (...).</p> <p>2. W dniu 30 marca 2015 roku oskarżony D. P. (1) prowadził pojazd mechaniczny w postaci samochodu marki M. o nr rej. (...) w ruchu lądowym w W. na ulicy (...) będąc w stanie nietrzeźwości wynik I badania 0,58mg/l o godzinie 19.03 II badania 0,65 mg/l o godzinie 19.09 alkoholu w wydychanym powietrzu przy czym był wcześniej prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Legionowie sygn. akt II K 1487/12 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości tj. o czyn z art. 178a§1 i 4 k.k.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1. W okresie od dnia 01.03.2015 roku do dnia 23.03.2015 roku oraz w dniu 30.03.2015 roku oskarżony D. P. (1) kierował samochodem marki M. o nr rej. (...) w ruchu lądowym, czym nie zastosował się do orzeczonego przez Sąd Rejonowy w Legionowie sygn. akt	<p>Częściowo wyjaśnienia oskarżonego .</p> <p>-zeznania świadków: D. B. - pracodawcy oskarżonego, który przekazał mu pojazd marki M. do użytkowania w okresie od 01 do 30 marca 2015 roku, K. G. obecne nazwisko R.-byłej</p>	<p>k. 69-71, 72, 140-141, 192</p> <p>k.52,55,71, 195-196</p> <p>k.58, 73, 192-195</p> <p>k. 42</p> <p>k. 198</p> <p>k. 78-79</p> <p>k. 83, 192</p>	

II K 1458/12 zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym tj. o czyn z art. 244k.k.

W okresie od 23.03.2015 roku do 30.03.2015 roku oskarżony D. P. (1) przebywał na oddziale odwykowym Szpitala (...).

Oskarżony D. P. (1) prowadził w dniu 30.03.2015 r. samochód marki M. o nr rej. (...) w miejscowości W. uczestnicząc w ruchu lądowym jadąc ulicą (...).

Oskarżony podczas prowadzenia pojazdu mechanicznego znajdował się w stanie nietrzeźwości.

konkubiny oskarżonego, która potwierdziła,

że oskarżony przez około 1 miesiąc jeździł tym samochodem do pracy oraz razem z nią jeździli do znajomych na trasie L.-W.. Świadek wskazała, że oskarżony zabierał ją również z domu rodziców i przywoził do siebie ,

-akta sprawy sygn. akt IIK 1487/12 SR w Legionowie II Wydział Karny, z których wynika, że oskarżony znał treść orzeczenia w sprawie o przestępstwo z art.178a§1 i 4k.k. w którym orzeczono wobec niego środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych.

-wyrok z dnia 11.02.2016 roku sygn. akt IIW 114/16 SR w Legionowie II Wydział Karny, w którym oskarżony został skazany za wykroczenie z art. 86§2k.w. tj spowodowanie kolizji w dniu 30.03.2015 roku około godziny 18.30 w Ł. na ulicy (...) podczas kierowania samochodem marki M. nr rej. (...),

-dokumentacja leczenia oskarżonego

-zeznania świadków D. J. (1), który wskazał iż K. G. przekazała mu jako funkcjonariuszowi policji, iż D. P. (1) przyjechał do niej na posesję w Ł. ul. (...) w stanie nietrzeźwości. Oświadczyła, że D. P. (1) chcąc wyjechać z

k.198

k. 17

jej posesji uderzył w bramę, a następnie barierę ochronną. Oskarżony odjechał w kierunku W. wjeżdżając na drogę technologiczną. Następnie policjant D. J. (1) jadąc tą drogą w odległości około 5 km natrafił na pojazd oskarżonego leżący na dachu oraz załogę z KP W..

- prawomocny wyrok z dnia 11.02.2016 roku sygn. akt IIW 114/16 SR w Legionowie II Wydział Karny, w którym oskarżony został skazany za wykroczenie z art. 86§2k.w. tj spowodowanie kolizji pod wpływem alkoholu w dniu 30.03.2015 roku około godziny 18.30 w Ł. na ulicy (...) (a zatem tuż przed dachowaniem na ulicy ...) w W. samochodem marki M. nr rej. (...).

Protokół badania urzędzeniami A. I. o godzinie 19.03 i 19. 09 w dniu 30.03.2015 roku.

-częściowe zeznania świadka K. R., która ostatecznie przed Sądem przyznała, że początkowo chroniła swojego konkubenta, który wyjeżdżając od niej z posesji uderzył w bramę a następnie w barierę ochronną na ulicy, tuż po nim na przyjechali funkcjonariusze policji wskazał, że rozmawiając z nimi była zdenerwowana i powiedziała co zrobił

	oskarżony pokazała, w którą stronę odjechał. Przyznała, że wcześniej broniła oskarżonego i częściowo nie potwierdziła swoich wcześniejszych zeznań. Przyznała, że nie wie czy oskarżony mógł być nietrzeźwy.		
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
	D. P. (1)	<p>1. W dniu 30.03.2015 roku kierował pojazdem mechanicznym w postaci samochodu marki M. nr rej. (...) w miejscowości W. w ruchu lądowym, będąc trzeźwym.</p> <p>2. W okresie od dnia 01.03.2015 roku do dnia 23.03.2015 roku oraz w dniu 30.03.2015 roku kierował samochodem marki M. o nr rej. (...) nie wiedząc o orzecznym przez Sąd Rejonowy w Legionowie sygn. akt II K 1458/12 środku karnym zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	

<p>Oskarżony w trakcie jazdy samochodem marki M. był trzeźwy. Wskazał, że w trakcie jazdy zatrzymał się, wówczas został napadnięty przez 3 nieznanych mu mężczyzn, którzy zmusili go do wypicia butelki wódki i wywieźli na ulicę (...) w W.. Wskazał, że w trakcie jazdy doszło do wypadku, samochód dachował.</p> <p>W okresie od dnia 01.03.2015 roku do dnia 23.03.2015 roku oraz w dniu 30.03.2015 roku kierował samochodem marki M. o nr rej. (...) nie wiedząc o orzeczonemu przez Sąd Rejonowy w Legionowie sygn. akt II K 1458/12 środka karnym zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym.</p>	<p>Niewiarygodna część wyjaśnień oskarżonego, które nie znajdują potwierdzenia w zebranych w sprawie dowodach. Ponadto, nie ma śladów obecności w samochodzie innych osób, z dokumentacji zdjęciowej wynika, że nie wystrzeliły boczne poduszki powietrzne, ślady krwi znajdują się jedynie w obrębie siedzenia kierowcy co pozwala uznać wersję oskarżonego za nielogiczną i stanowiącą jedynie jego linię obrony zmierzającą do uniknięcia odpowiedzialności za popełniony czyn.</p> <p>Z akt postępowania sygn. akt II K 1487/12 SR w Legionowie wynika, że oskarżony znał treść zapadłego wyroku, złożył apelację był powiadomiony o terminie jej rozpoznania. Nie można zatem dać wiary jego wersji, iż nie wiedział o orzeczeniu wobec niego środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów.</p>	<p>k. 69-71, 72, 140-141, 192</p>	
<p>1. Ocena DOWODÓW</p>			
<p>1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach uznania dowodu</p>	

<p>Oskarżony prowadził samochód marki M. o nr rej. (...) w ruchu lądowym.</p> <p>Oskarżony podczas jazdy był nietrzeźwy i posiadał 0,55 mg/l o godzinie 19.03 oraz 0,65 mg/l o godzinie 19.09</p> <p>D. P. (1) był prawomocnie skazany wyrokiem II K 1487/12 za przestępstwo z art. 178a§1 i 4 k.k. i miał orzeczony zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym.</p> <p>Oskarżony naruszył zakaz sądowy.</p>	<p>Wyjaśnienia oskarżonego w części, w której przyznał się do prowadzenia pojazdu mechanicznego.</p> <p>Protokoły badania trzeźwości</p>	<p>Dowód ten jest zgodny z protokołem badania trzeźwości (k. 17), zeznaniami świadków D. J. (1) (k. 83, 192), który wskazał iż K. G. obecne nazwisko R., zgłosiła mu jako przybyłemu funkcjonariuszowi policji, iż oskarżony przyjechał do niej do miejscowości Ł. nietrzeźwy i chcąc wyjechać z posesji uderzył w barierę ochronną i bramę posesji, a następnie odjechał w kierunku W., wjeżdżając na drogę technologiczną. Następnie policjanci jadąc wskazaną przez nią drogą po upływie około 30-30 minut w odległości około 5 km natrafili na pojazd marki M., którym oskarżony kierował leżący na dachu oraz załogę funkcjonariuszy z KP W..</p> <p>Zgodnie z prawomocnym wyrokiem z dnia 11.02.2016 roku sygn. akt IIW 114/16 (k.198) Sądu Rejonowego w Legionowie II Wydział Karny oskarżony został skazany za wykroczenie z art. 86§2k.w. tj spowodowanie pod wpływem alkoholu kolizji w dniu 30.03.2015 roku około godziny 18.30 w Ł. na ulicy (...) (a zatem tuż przed wjechaniem na ulicę (...) w W.). Po zbadaniu oskarżonego o godzinie 19.03 i 19.09 w dniu 30.03.2015 roku z zatem zaledwie po około pół godziny po spowodowaniu</p>	
--	--	--	--

kolizji pod wpływem alkoholu w miejscowości Ł., oskarżony doprowadził do wypadku podczas którego samochód marki M. dachował. W trakcie zdarzenia oskarżony był nietrzeźwy. Należy zauważyć, iż zgodnie z posiadaną przez Sąd wiedzą, spożycie alkoholu tuż przed dachowaniem lub tuż po zatem około godziny 19.00 nie spowodowałoby takiego stężenia alkoholu podczas przeprowadzonego u niego badania A., również po pobraniu mu krwi około godziny 21.40 w dniu 30.03.2015 roku stwierdziła u niego stężenie 1,43 promila alkoholu we krwi (k.36).

Z pierwszego badania wykonanego o godzinie 19.03 (k.17) wynika, że oskarżony znajdował się pod wpływem 0,58 mg/l, co niewątpliwie przemawia za tym, że był nietrzeźwy w rozumieniu art. 115 § 16 pkt 2 k.k.

Odpis wyroku k.42

Zeznania przesłuchanych w sprawie świadków tj. D. J. (1), D. B., M. N., E. N. są jasne, dokładne, spójne, logiczne i korespondujące z zebrany w sprawie materiałem dowodowym .

Sąd dał wiarę częściowym zeznaniom świadka K. R.(poprzednie nazwisko G.) w zakresie w jakim stwierdziła, że oskarżony w dniu 30.03.2015

roku około godziny 18.30 przyjechał do niej samochodem marki M. a następnie wyjeżdżając z posesji uszkodził bramę i barierkę energochłonną oraz po przyjeździe policji zdenerwowana zachowaniem D. P. (1) zrelacjonowała funkcjonariuszom przebieg zdarzeń z jego udziałem oraz fakt iż pojechał w stronę W. ulica (...). Sąd dał również wiarę tej części jej zeznań w których nie potwierdziła części swoich wcześniejszych zeznań podając, że jako była dziewczyna oskarżonego starała się go chronić i zeznała, że to ona jeździła jego samochodem i uderzyła w bramę. W pozostałej części Sąd nie dał jej wiary w zakresie w jakim twierdziła iż oskarżony będąc u niej był trzeźwy oraz że nie mówiła przybyłym do niej na posesję policjantom iż oskarżony nietrzeźwy uderzył w bramę i barierkę albowiem w trakcie składania zeznań w postępowaniu przygotowawczym była ona dziewczyną oskarżonego, jak sama przyznała składała zeznania mające chronić i pomóc oskarżonemu.

1.2. **Dowody
nieuwzględnione przy
ustaleniu faktów
(dowody, które sąd
uznał za**

niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<p>Oskarżony miał być trzeźwy w czasie prowadzenia pojazdu mechanicznego.</p> <p>Oskarżony D. P. (1) nie wiedział, iż orzeczono wobec niego wyrokiem Sądu Rejonowego w Legionowie sygn. akt II K 1458/12 zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym .</p>	<p>Częściowo wyjaśnienia oskarżonego D. P. (1).</p>	<p>Wyjaśnienia oskarżonego w tej części nie zasługują na wiarę, gdyż są sprzeczne z protokołem użycia A. I. (k.17) i zeznaniami świadków D. J. (2) częściowymi zeznaniami K. G. obecne nazwisko R.. Należy wskazać, że oskarżony został skazany za spowodowanie wykroczenia z art.86§2k.w. pod wpływem alkoholu i zgodnie z ustaleniami prawomocnego wyroku Sądu do zdarzenia tego doszło zaledwie pół godziny przed zbadaniem go tj. około 18.30 w dniu 30.03.2015 roku po spowodowaniu wypadku w W. na ulicy (...) podczas którego samochód którym jechał dachował. Należy zauważyć, że wbrew twierdzeniom oskarżonego, który wskazał iż został napadnięty i uprowadzony przez 3 mężczyzn a następnie przymusowo napojony alkoholem, nie stwierdzono w samochodzie marki M. obecności 3 innych osób poza oskarżonym. Należy wskazać, że zgodnie w wersją oskarżonego do dachowania miało dojść kiedy wraz z</p>	

		<p>3 mężczyznami jechali samochodem, zatem w przypadku dachowania niewątpliwie zostaliby oni poszkodowani w wypadku, a w samochodzie zostałyby ślady krwi 4 osób. Tymczasem zgodnie z dokumentacją zdjęciową ślady krwi stwierdzono jedynie wokół siedzenia kierowcy, co oznacza, iż oskarżony jechał sam. Na miejscu nie zastano też żadnych osób, nie wystrzeliły poduszki powietrzne pasażerów a jedynie kierowcy.</p> <p>Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie w jakim stwierdził, iż nie wiedział o orzecznym wobec niego zakazie prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych bo przeczy temu analiza akt sprawy sygn. II K 1458/12.</p>	
<p>1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>			
	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Oskarżony</p>	
	<p>1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem</p>	<p>Art. 178a § 1 k.k.</p>	<p>D. P. (2)</p>
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			

Czyn oskarżonego z pkt 1 a/o należy zakwalifikować jako przestępstwo z art. 178a § 1 i 4 k.k., gdyż polegał na tym, że oskarżony D. P. (1) poruszał się pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym w stanie nietrzeźwości, który ustalony został przez ustawodawcę w art. 115 § 16 pkt 2 k.k. na 0,25 mg/l alkoholu w litrze wydychanego powietrza. Oskarżony w momencie dokonania czynu posiadał 0,58 mg/l o godzinie 19.03 oraz 0,65 mg/l o godzinie 19.09. D. P. (1) zarzuconego mu czynu z art.178a§1k.k. dokonał będąc wcześniej prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Legionowie sygn. akt II K 1487/12 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości.

Oskarżony w/w wyrokiem był prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości i orzeczono wobec niego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 2 lat. Mimo tego w dniu zdarzenia kierował on samochodem w ruchu lądowym. D. P. (1) w okresie od 23.03.2015 roku do 30.03.2015 roku przebywał na oddziale odwykowym Szpitala (...), dlatego Sąd wyeliminował w/w okres

<p>z czasokresu przypisanego oskarżonemu w pkt 2 czynu z art. 244k.k.</p> <p>Niewątpliwie dopuścił się zatem przestępstwa określonego w art. 244 k.k. z pkt 2 a/o.</p>			
<p>1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
<p>D. P. (1)</p>	<p>I.</p> <p>II.</p> <p>III.</p> <p>IV.</p> <p>V</p>	<p>Kara 1 roku pozbawienia wolności.</p> <p>Kara 7 miesięcy pozbawienia wolności</p> <p>Kara łączna 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności</p> <p>Środek karny dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych.</p> <p>Środek kompensacyjny 10.000 złotych świadczenia pieniężnego.</p>	<p>Sąd wymierzył oskarżonemu D. P. (1) kary za czyn z pkt 1a/o 1 roku pozbawienia wolności i za czyn z pkt 2 a/o 7 miesięcy pozbawienia wolności i karę łączną 1 roku i 2 miesięcy bezwzględnego pozbawienia wolności albowiem brak po jego stronie pozytywnej prognozy kryminologicznej, uzasadniającej wymierzenie mu kary wolnościowej. Oskarżony był dotychczas 6 –krotnie karany za przestępstwa przeciwko mieniu, z art. 178a§1k.k. i 178a§1i 4 k.k. Sąd uznał, że jego dotychczasowa niepoprawność i nieskuteczność wymierzonych wobec niego kar o charakterze wolnościowym, obliguje do wymierzenia wobec</p>

			niego kary 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Na podstawie art. 43a§2k.k. Sąd orzekł obligatoryjny środek karny w postaci obowiązku zapłaty świadczenia w kwocie 10.000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej.
1.1Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
D. P. (1)	IV.	Środek karny w postaci dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych	Obligatoryjne. Obowiązkowe.
1.6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
Oskarżony umyślnie naruszył środek karny			

w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, który w marcu 2015 roku obowiązywał oskarżonego.

D. P. (1) był 6-krotnie karany w tym za przestępstwo z art. 178a§1i 4 k.k., stąd koniecznym jest orzeczenie

obligatoryjnego środka karnego dożywotniego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych.

W zakresie art. 244k.k.

Sąd kierując się art. 4§1k.k. stając wobec niego względniejszą treść przepisu obowiązującego w marcu 2015 roku nie orzekł wobec niego środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów za to przestępstwo.

Sąd pominął również dowód z opinii biegłego toksykologa P. P. albowiem po zbadaniu wymazówek zawierających krew pobraną z wnętrza samochodu marki M. wskazał on, iż po tak długim okresie czasu nie można stwierdzić czy zawierała ona alkohol i w jakim stężeniu albowiem alkohol wyparowuje po 24 godzinach z próbek krwi, które nie były właściwie zabezpieczone, zatem dowód ten nie był przydatny do stwierdzenia stężenia alkoholu w krwi oskarżonego z chwili dachowania samochodu marki M..

<p>Sąd dał wiarę opinii sądowo-psychiatrycznej oskarżonego, w której biegli nie stwierdzili u oskarżonego choroby psychicznej ani upośledzenia umysłowego. Biegli stwierdzili u oskarżonego uzależnienie od alkoholu i organiczne zaburzenia osobowości. Biegli stwierdzili, że ten stan w odniesieniu do zarzucanego mu czynu nie znosił ani nie ograniczał jego zdolności do rozpoznania znaczenia zarzucanych mu czynów ani zdolności do pokierowania swoim postępowaniem. Sąd dał wiarę opinii jako jasnej spójnej i logicznej.</p>		
<p>7. Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>VI. VII.</p>	<p>Sytuacja majątkowa oskarżonego D. P. (1) i brak k stałego dochodu przemawia za zwolnieniem go z obowiązku poniesienia kosztów postępowania, którymi Sąd obciążył Skarb Państwa. Orzeczenie w tym przedmiocie znajduje uzasadnienie w treści art.624§1 k.p.k.</p> <p>Na podstawie art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k. Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata</p>	

	A. F. kwotę 1344 złotych powiększonych o należną stawkę podatku VAT tytułem nie opłaconej przez oskarżonego pomocy prawnej za obronę udzieloną z urzędu;
1.1Podpis	